

Цар Душан је дао полуострво Дубровника под једним условом који су погазили!

Posted: 3. мај 2015. in [Историја](#)

ДУБРОВНИК

Полуострво Пељешац припало је Дубровнику 1334. године, када им га је уступио највећи српски владар свих времена, који је у два наврата и сам боравио у Дубровнику. Цар Душан је 1334. године Дубровчанима дао полуострво Пељешац уз обавезу да они сваке године плаћају одређену новчану надокнаду, али и уз још један услов који они нису дуго поштовали.

Пељешац- Положај у жеку борбе

Пељешац је друго по величини хрватско полуострво које се налази на југу те земље у Дубровачко-неретванској жупанији. Површина Пељешца је 348 километара квадратних, а са копном је спојен Стонском превлаком. Увертира за уступање Пељешца почиње 1332. године, када је дошло до побуне у Зети под вођством зетског војводе Богоја и арбанаса Димитрија Суме. Буна је убрзо угушена. Са новим бугарским царем Иваном Александром су успостављени савезнички односи, па се тада и даље **краљ Душан у пролеће 1332. године оженио Јеленом, сестром бугарског цара.**

Босански бан Стефан II Котроманић је желео да освоји цело Захумље, јер је само део Захумља освојио 1326. године после сукоба са Бранивојевићима. У том сукобу су учествовали и Дубровчани, заједно са баном Стефаном II, и пошто је затрпа породица Бранивојевић, и пошто су Стефан и Дубровчани поделили међусобно њихове територије, Дубровчани су добили Пељешац са Стоном.

Дубровчани за време краља Стефана Дечанског нису успели да легализују управу над Пељешцем и Стоном, па су то покушали за време краља Душана. 1333 године, Стефан Душан је издао повељу у Пологу, којом је Дубровчанима уступио приморје од Стона до Дубровника, са острвом Посредњицом код ушћа Неретве.

Услов је био да не покрштавају Србе

Обавеза је била да они на рачун “стонског дохотка” исплаћују 500 перпера, плус 8.000 перпера које је требало платити одмах, а Дубровчани су се обавезали да ће дозволити верску слободу православном становништву добијених територија.

Дубровчани су суму од 500 перпера плаћали и босанском бану, који је исте године издао повељу којом је потврдио право Дубровника на Стон, те су на миру могли користити своје нове поседе које су исте године почели да утврђују.

Услов је био и да у Стону остане “Српски поп да поје”, јер је то епископију основао још Свети Сава, али су Дубровчани то поштовали само до 1349. године када су довели католичког свештеника. Одмах је почело покрштавање, те су многи православци насилно прешли у католике, а то никада није санкционисано. Иначе, Цар Душан је био у Дубровнику у два наврата, 1331. и 1350. године. Своју величину је показао и тиме што је као православац донирао новац за изградњу католичких цркава.

Извор: Телеграф, Преузето [ПРАВДА](#)